

[Energiministeren]

færdiggjort. Redegørelsen forventes at foreligge inden sommeren 1980.

På det tidspunkt, hvor det fornødne beslutningsgrundlag er tilvejebragt, vil regeringen tage stilling til, hvorvidt den vil gå ind for, at kernekraft anvendes som energikilde i Danmark. Dette tidspunkt tegner sig ikke klart i dag. I givet fald vil regeringen i overensstemmelse med den hidtil forudsete procedure forelægge folketinget principspørgsmålet om anvendelse af kernekraft som energikilde gennem fremsættelse af forslag til lov om ikrafttrædelse af lov om sikkerhedsmæssige og miljømæssige forhold ved atom anlæg.

Det er fortsat regeringens opfattelse, at såfremt folketinget vedtager lovforslaget, skal dette forelægges for befolkningen ved en folkeafstemning efter reglerne i grundlovens § 42.

Som det allerede fremgik af regeringens tiltrædelsesredegørelse, har det været forudsat, at der i slutningen af 1980 skal fremlægges en revideret energiplan, og at denne plan skal belyse, hvorledes vore energiproblemer løses såvel med som uden inddragelse af kernekraft i forsyningssystemet. Planlægningsmæssigt indebærer udskydelsen af en beslutning vedrørende kernekraft derfor ikke en fundamentalt ændret situation, selv om udskydelsen understreger nødvendigheden af, at vi nu konkret og realistisk også planlægger en fremtid uden atomkraft.

Den praktiske konsekvens for det planlægningsalternativ, der bygger på anvendelse af kernekraft, vil være, at det herefter ikke kan forventes, at kernekraft kan yde et bidrag til energiforsyningen fra først i 1990'erne. Det må nu anses for givet, at kernekraftværker i Danmark først kan iværksættes på et senere tidspunkt i 1990'erne under forudsætning af en positiv udvikling med hensyn til de uafklarede problemer og befolkningens tilslutning.

Men den trufne beslutning om udsættelse af afgørelsen om kernekraft får altså ingen betydning for Danmarks energiforsyningssituation i de nærmeste ti år. For den første del af 1990'erne er det imidlertid påkrævet, at der i energiplanlægningen foretages en vurdering af de energiteknologier og brændstoffer, som kan erstatte det bidrag, der hidtil har skullet dækkes af kernekraft. Da kernekraft ifølge den tidligere energiplan fra 1976 alene skulle bidrage til elproduktion, vil de

relevante spørgsmål være alternative elproduktionsmuligheder og besparelser i elforbruget.

Hvad angår alternative elproduktionsmuligheder, er den eneste realistiske erstatning for kernekraften en øget udbygning med kulfyrede kraftværksenheder. Der har hidtil i energiplanlægningen været regnet med bygning af et 1.000 MW kernekraftværk ca. hvert andet år igennem 1990'erne. Vi må nu forudse i hvert fald de første kernekraftværker erstattet med kulfyrede kraftværker.

Danmarks elværkskapacitet i 1990 forventes at være på ca. 10.000 MW, altså svarende til ca. 10 store kernekraftværker. Hvert kernekraftværk, der må erstattes med kulkraft, svarer således til omkring 10 pct. af den samlede elværkskapacitet, om end til en lidt højere procentdel af elproduktionen, fordi kernekraftværker indgår som grundlastværker.

Hvis vi ser det i sammenhæng med landets samlede energiforbrug, hvor elproduktionen formentlig vil udgøre $\frac{1}{3}$ i 1990 imod $\frac{1}{4}$ nu, svarer hvert kernekraftværk til 3-4 pct. af landets samlede energiforbrug. Disse 3-4 pct. for hvert udskudt kernekraftværk må nu erstattes med kul. Det er klart, at der må forventes problemer med kulforsyningen fremover, men det øgede kulbehov andrager kun en lille del af Danmarks samlede energiforbrug. Jeg skal i øvrigt vende tilbage til forsyningmulighederne for kul.

Det må stadig anses for økonomisk urealistisk og i øvrigt i strid med alle internationale bestræbelser at producere elektricitet ved hjælp af naturgas på store kraftværker. Derimod må decentral produktion af el og varme ved gasfyring i små enheder overvejes.

Vindelektricitet indgår allerede i energiplanen for 1990'erne i et omfang, som næppe giver mulighed for væsentlig forøgelse. Det er i 1976-planen forudsat, at omkring 1.000 store vindmøller producerer el i 1995, men alle realistiske muligheder for en øget produktion af vindelektricitet bør naturligvis udnyttes.

Udskydelsen af beslutningen om indførelse af kernekraft aktualiserer en øget indsats med henblik på besparelser i elforbruget, uanset at dette allerede var forudsat i forbindelse med udviklingen i det kommende år. En sådan indsats vil bl. a. komme til udtryk i varmeplanlægningen og i besparelser i husboldningernes elforbrug. Udskydelsen af ker-